

## Urinoir Bezet **ESTAFETTE**

Vanaf september 2022 tot mei 2023 gaan maar liefst 8 vrouwen het herenurinoir bezetten.

De vrouwen zijn aangesloten bij **Zt**, een kunstcollectief uit Enschede en werken allemaal in uiteenlopende disciplines. Als gemeenschappelijke achtergrond hebben ze de AKI, een opleiding die de bron is voor gezamenlijke projecten en exposities.

Voor deze bijzondere expositieruimte hebben de kunstenaars de uitdaging gezocht in het elkaar inspireren voor een nieuw werk.

**Martine Berkenbosch** begint met een kunstwerk te plaatsen in één vitrine van het urinoir en na een maand zal de volgende kunstenaar een antwoord of een vervolg geven op dit werk in de tegenoverliggende vitrine. De bedoeling is dat de kunstenaar in ieder geval moet voortborduren op het reeds ingerichte gedeelte. In de daaropvolgende maand zal de eerste exposant moeten wijken voor een nieuwe wissel. Het stokje wordt doorgegeven en zo wordt een kunstestafette gecreëerd. Er vormt zich een keten van kunstwerken met iedere maand een nieuwe verrassing voor de bezoeker. Ook voor de kunstenaars zelf wordt dit een spannend project want je weet nooit hoe je collega je werk interpreteert en gaat reflecteren.

De exposanten in de verdere volgorde zijn: **Jeanine Wubbels, Katinka Hamming, Johanna Mutter, Annette Krijnen, Irene Delnoy, Wanda Schaap en Bertje van Delden**

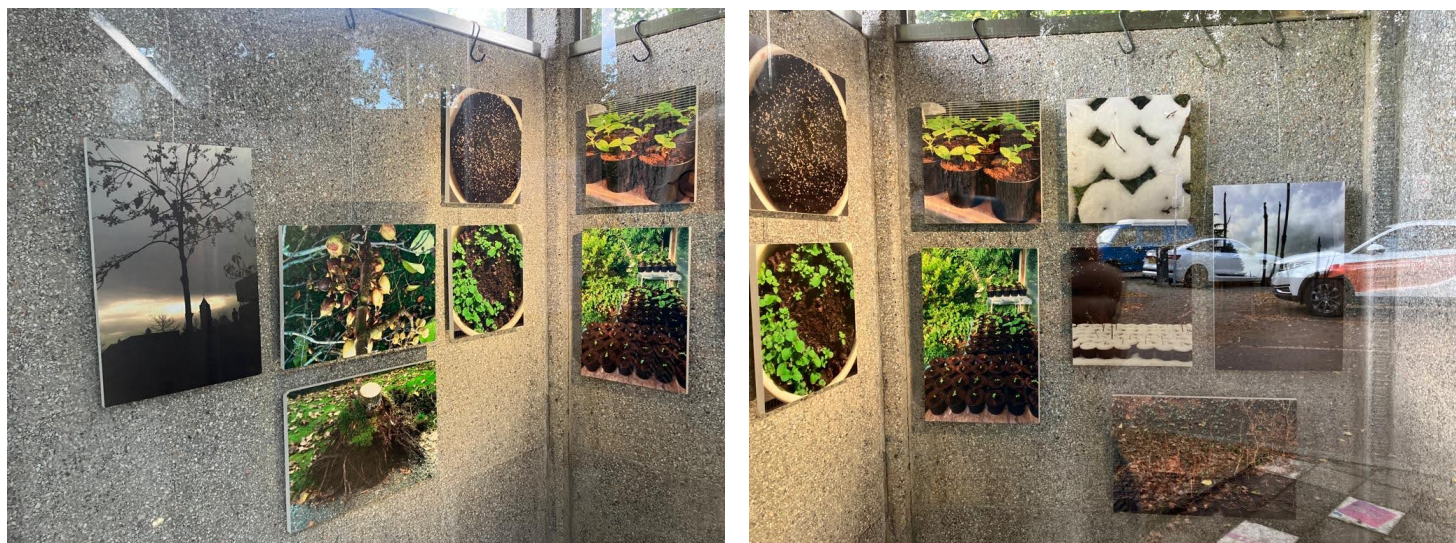
# Martine Berkenbosch

## ZAAD

Zaad is het begin van alles.

Zo ook deze eerste installatie van de estafette.

Begin, groei, eind, een metafoor voor leven.





Je vraagt voor het urinoir de blijdschap van anderen. Hoe dan?

„Ik vraag mensen uit Lonneker om iets te brengen waar ze blij van worden. Iets kleins dat licht en luchtig is. Die blijdschap van Lonneker vormt mijn expositie. Het kan een papiertje zijn van je lievelingssnoep, een gedroogde bloem, een veertje of een klein fotootje. Dat hang ik aan een draadje en dat hangt er twee maanden. Er zit alleen een glazen deur voor het urinoir, dus het is wel kwetsbaar. Daar moet het tegenkunnen. Ik heb zelf ook dingen die me blij maken, bijvoorbeeld een mooie vlinder, maar het gaat om de mensen uit Lonneker. Het gaat niet om mijn werk, aangevuld met de inbreng van mensen uit Lonneker, maar andersom. Ik wil laten zien wat hen blij maakt. Ze kunnen het me woensdagmorgen of donderdagmiddag bij het urinoir brengen.”

Wat gebeurt er daarna mee?

„Eerst verandert de expositie in de andere zaal. Daar komt werk van Katinka Hamming. Begin december is mijn expositie afgelopen en maak ik plaats voor Johanna Mutter. De mensen die hun kleinood terug willen, die krijgen het terug. De andere spullen stop ik in een doos en archiveer die als de *Levenskunst van Lonneker*.”

